

Despre ciumă sau pestă

Ciuma este o boală infecțioasă zoonotică gravă cunoscută și ca ”moartea neagră”. Mortalitatea prin această boală este de 30-60%, în secolul 14 au murit circa 50 milioane de oameni.

Ciuma sau pesta este endemică (larg răspândită) în multe țări din Africa, Asia, America și fostele țări Sovietice. Distribuția geografică a ciumei este strâns legată de cea a rozătoarelor infectate care se găsesc pe toate continentele (exceptând Australia) în zonele tropicale, subtropicale și în cele temperate mai calde.

Epidemii de ciumă s-au înregistrat în mod continuu din 1990, dar cele mai afectate țări sunt Madagascar, Republica Democratică Congo și Peru.

Agentul infecțios care cauzează această boală este o bacterie *Yersinia Pestis* care se găsește de obicei la animalele mici și puricii din blana acestora. Bacteria se transmite prin ciupitura de purici infectați, prin contact direct sau în mod excepțional prin inhalarea de materiale infectate.

Semne și simptome

Oamenii infectați cu această bacterie dezvoltă simptome asemănătoare cu cele ale gripei după o perioadă de incubație de 3-7 zile. Ca simptome tipice menționăm: apariția bruscă a febrei, frison, durere de cap și a corpului, slăbiciune, greață și vomă.

Există 3 tipuri de ciumă infecțioasă în funcție de calea de transmitere: bubonică, septicemică și pneumonică

Ciuma bubonică cunoscută ca ”moartea neagră” în evul mediu, este forma cea mai comună și este transmisă prin ciupitura puricilor infectați. O dată ajunsă în organism bacteriile traversează sistemul limfatic și se cantonează în cel mai apropiat nodul limfatic unde se multiplică. Din această cauză nodulii limfatici (ganglionii) devin inflamați, tensionați și dureroși. În stadiile mai avansate ale bolii acești noduli dureroși supurează. Denumirea populară a acestora este de ”bube”.

Ciuma septicemică apare când infecția se răspândește direct în sânge fără a forma ”bubele”. În acest caz, infecția poate fi produsă de asemenea prin ciupituri de purici sau prin contact direct al pielii lezate cu materiale infectate. Forma de ”ciumă septicemică” se poate întâlni și în stadiile avansate ale ”ciumei bubonice”

”**Ciuma pneumonică**” sau ”ciuma plămânilor” este forma cea mai gravă de ciumă. De obicei această formă de ciumă apare ca urmare ca o complicație a ”ciumei bubonice”. În cazul ”ciumei pneumonice” bacteria infectantă se poate transmite la altă persoană prin secrețiile eliminate de către bolnav. Această formă de ciumă, netratată are o rată mare de mortalitate.

Diagnosticul ciumei

Diagnosticul de certitudine este cel de laborator – identificarea bacteriei în lichidul recoltat din ”bube”, sânge sau spută.

Tratament

Ciuma netratată evoluează spre deces. Dacă pacienții sunt diagnosticați cât mai repede, tratamentul antibiotic și cel de suport sunt eficiente.

Prevenirea

Masurile de prevenire includ:

- informarea populației asupra zonelor unde ciuma este ”activă”
- protejarea împotriva ciupiturilor de purici
- evitarea manipulării animalelor sau a carcaselor acestora din zonele endemice cu ciumă
- evitarea contactului cu țesuturi din plăgile supurative (”bube”) sau materiale folosite la acoperirea acestora sau expunerea la pacienții cu forme pneumonice

Vaccinarea

Vaccinarea este recomandată numai pentru persoanele expuse unui risc mare de infectare ca de ex. personalul din laboratoare.